



HOUTING (*Coregonus oxyrhynchus*)

Over de coregonen of houtingen

Tot de familie van de zalmen behoren naast de "echte" zalmen en forellen, ook de vlagzalmen en de coregonen of houtingen. Van die coregonen of houtingen komen in Europa tal van soorten voor. Er bestaat echter een grote verwarring over de juiste benaming van de te onderscheiden soorten. De vissen in het ene meer kunnen namelijk aanmerkelijk verschillen van vissen van dezelfde soort uit een ander meer. Onderzoek heeft aangetoond dat al die variëteiten kunnen worden teruggebracht tot in totaal zeven zogenaamde vormengroepen. Deze worden voornamelijk door het aantal kieuwboogaanhangsels van elkaar onderscheiden.

In Nederland komen (of liever gezegd: kwamen) drie vormengroepen coregonen voor, namelijk die van de Houting, van de Grote Marene en van de Kleine Marene. De twee laatstgenoemde horen eigenlijk thuis in de hooggelegen, koele en diepe bergmeren van onder andere de Alpen.

Leefomgeving

De "houting met neus", zoals de rivier-vissers de houting noemden, is de enige coregonensoort die voorkomt in het zoute brakke water van het Noordzeebekken. In onze streken werd hij vooral aangetroffen langs onze Noordzeekust, tot en met Denemarken en Zuid-Zweden. In Engeland en Duitsland kwam hij zelden voor.

Van oudsher werden standpopulaties van de houting aangetroffen in het brakke

water van onder andere het Hollands Diep, de IJsselmond en het Zwarte Water. Maar de echte "Noordzeehouting" trok in het trekseizoen de Rijn, de Maas en de Schelde op.

De houting doet in zijn verschijning wat haringachtig aan, maar is onmiddellijk te herkennen aan de eerder genoemde vetvin en aan de uitstekende snuit. Deze enigszins weke snuit doet aan een neus denken. De bij naam "tuut" die o.a. in Genemuiden aan deze vis werd gegeven, is zonder twijfel aan zijn lange neus te wijten.

Voortplanting

De houting is een anadrome vissoort, die paait in het zoete water en opgroeit in zee. De paaitrek vond bij deze vissoort niet in het voorjaar plaats, maar kwam in oktober op gang en duurde dan voort tot in december. De paai vond plaats op de diepe plekken in de rivieren, boven zandige grindbodems. Zoals bij alle "winterpaaiers", hadden de eieren twee tot drie maanden nodig om tot ontwikkeling te komen.

Voedsel

De houting (coregonen) leeft vooral van dierlijk plankton en macrofauna (insectenlarven, kleine kreeftachtigen en dergelijke).

Groei en leeftijd

De houting wordt maximaal ongeveer 50 cm lang.

